

DE DAME ZEGT WIE ZIJ IS

Voor Francisco kon het niet snel genoeg 13 oktober worden. Lucia had hem verteld dat onze lieve Heer in oktober ook zou komen. Hij was heel erg blij:

"O, ik hou zoveel van Jezus!"

Mensen uit het hele land hadden gehoord dat er een wonder zou gebeuren in Fatima. Al vanaf de dag ervoor kwamen er duizenden mensen. Omdat er geen hotels waren, bleven al die mensen de hele nacht buiten. Het was erg regenachtig. Ook al werden ze vies, ze merkten het niet eens.

Lucia's ouders gingen deze keer ook. Ze waren bezorgd voor hun dochter, omdat er gezegd werd dat de burgemeester wel eens hard op zou kunnen treden. Maar ook begonnen ze te denken dat het verhaal misschien toch waar kon zijn.

Veel mensen baden met de kinderen de rozenkrans. Eindelijk werd het 12 uur. Lucia riep: "Ik zie de dame!". De dame zag er heel mooi uit. Maar de mensen zagen de dame niet. Wel zag men een wolkje rond het eikenboompje.

"Wie bent u en wat wilt u van mij?" vroeg Lucia aan de dame. Toen antwoordde de dame: "Op deze plek moet men een kapel bouwen. Ik ben Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans. Bid elke dag de rozenkrans. De oorlog gaat eindigen." Verder zei ze: "De mensen moeten vergeving vragen voor hun zonden en beter gaan leven." Met een bedroefd gezicht: "Laten ze toch ophouden Jezus zoveel verdriet te doen."

Het was Maria zelf! Maria verdween, maar even later kwam er een nieuwe verschijning. De kinderen zagen nu Maria gekleed in het wit met een blauwe mantel. Naast haar heilige Jozef die het Kind Jezus droeg en een kruisteken maakte. De Heilige Familie verdween en nu kwam Jezus, die alle mensen zegende. Alleen de kinderen zagen dit. Toch had iedereen gemerkt dat er iets bijzonders aan de hand was. En toen ...